

Universitätsbibliothek Paderborn

R. P. Lvdovici De Ponte, Societatis Iesv, Meditationvm De Praecipvis Fidei Nostrae Mysteriis

Vitae Ac Passionis D. N. Iesv Christi; B.V. Mariae, & aliquorum Sanctorum

Qvae Mysteria Complectitur Incarnationis & Infantiae Iesv Christi Domini
Nostri, vsque ad eius Baptismum

Puente, Luis de la

Coloniae, 1613

Meditatio seu fundamentum huius partis, de infinita cœlestis Regis
excellencia; & omnium ad eius sequelam vocatione.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-54647](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-54647)

MEDITATIO SEV FVNDAMEN-
TVM HVIVS PARTIS.

DE INFINITA COELE-
stis regis IESV Christi Domini nostri
Excellencia, & hominum ad se-
quendum inuitatio-
ne.

PVNCTVM I.

P R I M V M C O N S I D E R A, Chri-
stum Dominum esse Regem ex-
cellentissimum, ad homines re-
gendos & gubernandos ab æter-
no Patre electum: qui vniuersim omnes iuber,
illi tanquam Regi proprio legitimo que Do-
mino obedire. iuxta illud Davidis: *a Ego an-
tem constitutus sum Rex ab eo, super Sion mon-
tem sanctum eius: pradicans preceptum eius.*
C I R C A quam verissimam sententiam, per-
pendenda primùm est infinita Patris æterni
charitas, in hoc Rege deligendo. Volens enim
aliquē dare; optimum, quem dare elegit: qui
tūm verus esset homo & nostræ consors natu-
ræ: quò suo nobis præiret exēplo, &, quasi vi-
cem nostrā dolens, indulgētius tractaret: tūm
verus Deus, ipsius vnigena: quò & auxilio &
remedio nobis esse posset. *Nisi enim (ait S. Leo
Papa) verus Deus esset, nō adferret nobis reme-*

a Psal. 2. 6.

Sevm. 1. de
Natuit.

dum:

dium: & nisi esset verus homo, non praberet exemplum.

HINC ergo Regis huius excellentiam considerare incipiam, in quo simul sunt omnes perfectissimi Regis qualitates, ut b *Propheta* testantur. Præcipuè tamen hæc perpendam: infinitam eius SAPIENTIAM: qua necessitates omnes & miseram nostram conditionem agnoscit; & OMNIPOTENTIAM, qua potest eam subleuare; MISERICORDIAM, qua nobis ob eam compatitur; BONITATEM, qua remedium ei adferre vult; PROVIDENTIAM, qua sollicitè nostris commodis prospicere studet; MANSVETUDINEM, & AFFABILITATEM, qua erga nos, ut fratres suos, se gerit. LIBERALITATEM & MAGNIFICENTIAM, qua suas nobis diuitias & quicquid habet, etiam proprium corpus & sanguinem impertit. IUSTITIAM & PRUDENTIAM in gubernatione, qua nos magna integritate & rectitudine dirigit. Eius deniq; AETERNITATEM & in cœlesti suo imperio FIRMITATEM, quæ nunquam sit finem habitura.

QVÒ verò in his omnibus solidior eadem, terrenos Reges cum hoc cœlesti conferam. Illi enim tributa & vectigalia subditis imponunt; ac seuerè exigunt: hic ab illis omnibus liberat, eorumq; debita, pro eis amanter exsoluit. Illi suos redigunt ad paupertatem, quò ipsi abundant: hic se d *ipsum facit pauperem*, quò paupertate sua ditiores suos

A 4 reddat.

II.

b Psal. 44. 3
vsque ad 10
Hiere. 23. 5.

III.

c Isaiæ 10. 1.

d 2. Cor. 8. 9.

reddat. Sæpè illi a recta gubernatione defle-
ctunt, ignorantia, passione, malitia; hic semper
rectè gubernat, quia infinitè sapiens, iustus,
bonus est. Gravissimas illi subditis leges im-
ponunt; quas ipsi non seruant: hic tum e *sua-*
uissimas statuit, tum easdem ipse custodiens,
exemplo suo alios ad eas implendas animat.
Illi denique ad tempus tantum sunt Reges, vt
qui aliorum hominum more & ipsi intereant;
eorum autem imperia sive *aurea* sint, sive
argentea, area, ferrea, tandem *comminuuntur*:
quia *basim testaceam* habent: hic verò æternus
est Rex, cuius *Regnum* nunquam *finietur*, quia
in Deo fundatum est.

cMatt. 11. 30

fDan. 2. 35.

Ex tribus hisce considerationibus variij
laudis, gaudij, & grati animi affectus sunt e-
liciendi, & firma animi decreta ac propofita
concupienda, plurima tanti Regis gratia præ-
standi: & colloquia modò cum æterno Patre,
modò cum ipso Rege eius filio, modò etiam
mecum ipse instituenda: memetipsum ad
hæc exhortando. O anima mea: lauda & glo-
rifica cælestem Patrem, qui tam potentem, sa-
pientem, sanctumque tibi Regem dedit:
gaude tantam hanc felicitatem tibi conti-
gisse: vt Regem tam tui amantem haberes:
cum quo maximam possis & arctissimam in-
ire familiaritatem. Si tanti homines faciunt,
aliquo loco esse apud terrenos Reges: quan-
tò pluris meritò facies, apud talem te Regem
bono esse loco? O Rex superne, exulto gau-
dio de infinita tua excellentia: ob quam hu-

milli.

millimè supplico, recipi me sub tutela tua. si enim tu me *gprotexeris, nihil mihi deerit.* g *Psal. 22. 1.*

PUNCTVM II.

CONSIDERANDVM secundò est, quem ad subditos sermonem Rex hic celestis habeat, ad patris sui *a preceptũ* *a Psal. 2. 6.* explendum. Mea, inquit, iustissima est voluntas, bellum aduersus omnes hostes meos, *b dæ-* *b 1. Ioan. 3. 8* *monem*, mundum, & carnem, omniaq; vitia & peccata, mouere: ijsq; triumphatis, Patris mei Regnum intrare: qui igitur in hac expeditione me sequi statuerit, viuere eum oportet simili mecum conditione, quò simili etiam regnet, imitetur me in pugna; & certus sit, habiturum etiam se partem in victoria. Hic sermo ex eiusdem Regis verbis apud S. Ioan. colligitur: *c Si* *c Ioã. 12. 26.* *quis, inquit, mihi ministrat, me sequatur: & ubi sum ego, illic minister meus erit.* Quod est dicere: ei, qui se vult obsequio meo mancipare, viuendum est, vt ego viuo; & sic æterno, quo ego fruor, præmio fruatur.

Huius euocationis suauitatem & efficacitatem, rationesque siue causas ad talem Dominum audiendum & sequendum inducentes, diligenter perpendam. PRIMVM, quòd is, qui vocat, tantæ sit Rex maiestatis, tantus benefactor, & donorum profusus: qui mille me nominibus obsequio suo deuinxerit. DEINDE, quòd proposita expeditio sit iustissima, plusque mihi, quam ipsi Domino commodi allatura, vt quæ ad hostes meos, à quibus tot

accipio iucommoda, debellandos dirigatur. TERTIÒ, quòd ipsemet Dominus, qui vocat, me ad pugnam præcedat; descenderitq; cœlo, quòd mihi esset exemplo: vt magnum quid censendum non sit, si vilis miles id præstet, quod Dux & Rex ipse præstat: cum constet Gedeoni, & Abimelecho, statim ac milites suos exhortati sunt: d *Quod me facere videritis, hoc facite: & quod fecero, sectamini.* absque mora vlla illos esse obsecutos. QVARTO, quòd certissimam polliceatur Rex iste victoriam; tantiq; momenti, post eam, præmium. QVINTO, quòd tanta sit gloria futura, tantusq; honor tum ipsi, tum Patri æterno, & omnibus eius subditis. O Rex æterne, gratias ago, quòd vocatione tam suavi ad obsequium tuum *in funiculis Adam, & in vinculis charitatis* nostrahas, tot efficacibus rationibus adhibitis. O si omnes, diuina tua luce illustrati, eas caperent: quòd ardenti charitate ad te sequendum incitarerentur.

PUNCTVM III.

TERTIÒ CONSIDERANDVM, quàm sit hominũ huius mundi, ad quorum aures hæc vocatio peruenit varia conditio. Quidam enim ad eam obsurdescunt, & honorum huius vitæ amore capti, Regem vocantem sequi contemnunt. simulq; perpendenda talium miserorum ingratitude & infidelitas, eisq; propterea compatiendum; ac dolendum, tantum eorum esse numerum.

si qui-

d Iudic. 7.

17. & 9. 49

e Osee 11. 3.

si quidem (Bernardo teste) Christiani omnes
peruenire volunt ad Christum; sed pauci ipsius
uestigia sequi: omnes præmium eorum, qui
Christum sequuntur, accipere cupiunt; sed
laborem in sequendo plurimi recusant: qui
in suæ inobedienciæ pœnam, ad dulcissi-
mam eius societatem non peruenient, sicut
qui ad coenam inuitati venire noluerunt; qui-
bus iurauit Dominus, a quod nemo virorum
illorum, qui vocati sunt, gustabit cenam meam.
Quibus & illud obiicitur: b Quia vocati, &
renuisti, ego quoque in interitu vestro ridebo.
repugnantiam vestram æterna morte mul-
tando.

Serm. 21. in
Cantic.

a Luc. 14. 24

b Prou. 1. 24

II.

SECUNDVM genus est hominum, Regem
hunc sequi, & in expeditione hac comitari
volentium; sed minus liberaliter: contenti vi-
delicet sunt, præcepta tantû seruare, diuitiis
interim, dignitatib⁹, licitisq; quales in matri-
monio sunt, voluptatibus reſentis: ad maiorẽ
perfectionem pusillanimes: illi similes adole-
scẽti, qui, cum Dei præcepta ab infantia custo-
diuisset, audito à Christo, verbo illo: c Si vis
perfectus esse, vade, vende qua habes, & da pau-
peribus, & habebis thesaurũ in celo, & veni se-
quere me: abiit tristis, satis sibi esse existimãs se
ea præstare, quæ consueuerat. Huiusmodi, etsi
faciunt quod ad salutẽ consequendam satis est
vt tamen eorum obsequium & imitatio illi-
beralis est; ita præmium erit exiguum. Inur-
banitatis enim genus est, nolle militem (quod
in se est) Ducem suum, in quibus potest imi-
tari:

c Matt. 19.
22.

tari: si quidem Rex ipse plus pro milite ipso facit, quam iure vll'o teneatur.

III. TERTIVM genus, eorum est, qui, ad Regem hunc in omnibus & per omnia sequendum, ingenuo se animo offerunt; non modò in ijs quæ præcepti sunt etiam quæ tantùm consilij, sicut ipse Rex fecit: vitam hanc in paupertate, castitate, & obedientia ducentes; spretis divitijs; & voluptatibus matrimonij, quamvis libertatis; ac libertate propria reiectis: quo Regem suum perfectius imitètur. Hi sunt Religiosi, qui ut præ alijs ad rationem vitæ Regis sui accedunt; ita maius ab eodè præmium obtinebunt. & quidem d *in hac vita centuplum* illud; *in futura* aliud *æternū*. Ad hoc vitæ genus par erat, nos omnes offerre; non tam ob temporale, aut etiam æternū. quod illud consequitur, præmiū; quàm ob infinitam obligationem, qua obstringimur, amandi & magno huic Regi serviendi: & quoniam (ut Sapiens ait) *e gloria magna est sequi Dominū* perfectè: erit hæc eo maior, quò propius accedemus: *fatagètes, ut f perfectissimus, sicut est Pater noster cælestis;* & Rex ac Magister ille, quem nobis ad imitandum proposuit. Imò qui ad huiusmodi viuendi rationem speciali vocatione vocati non sunt, merito animi sui promptitudinè ad obsequium diuinum ostendent, cum Regio Propheta dicentes: *g Paratum cor meum Deus, paratum cor meum.* Ecce me Domine, ad præcepta tua explenda; ecce ad consilia tua sequenda, paratū. Me ipsum amore tui offero, ad te sequendū in

d Matt. 19
29.

e Eccl 2
38.

f Matt. 5.
48.
Luc. 6. 89.

g Psal. 107. 2

pau-

paupertate, castitate, etiam libertate mea abnegata; & omnibus, quæ ad me pertinent, pro gloria tua, relictis, si ad tale vitæ institutum me vocare dignaberis.

TRIPLICI huic hominum generi quartum licet adiungere eorum, qui ab eodem caelesti Rege vocantur, non solum, ut ipsi paupertate, castitate, & obedientia eum imitentur; sed etiam ut ipsius sint ad alios vocandos instrumenta; non solum cum ipso Rege aduersus proprios; sed etiam aduersus proximorum hostes pugnaturi; eosdem in salutis negotio iuuantes, & (ut Sapiens ait) *h vocantes ad ar-*

IV.

cem & ad moenia ciuitatis, hos est, ad altissimam Christianam perfectionem.

In hoc genere illi sunt Religiosi, quorum vocatio est, ad imitationem Apostolorum, non solum salutis & perfectioni propriae, sed aliorum etiam incumbere: qualis est nostræ Societatis IESV, cuius Religiosi, IESV socios se esse in hac expeditione profitentur. Et qui hac ratione vocati sunt, contentissimi ea sorte esse decet; (si eius excellentia bene expendatur) gratiasque pro ea, vocanti agere; eidemque se ipsos promptissimos offerre, ad quosuis labores, & profectiones ad fideles & infideles, vsque ad sanguinis, vbi opus erit, pro Dei gloria, & animarum salute, effusionem; illud Isaia quouis ipsorum vsurpante: *Ecce ego,*

h *Prov. 9. 3.*i *Isaie 6. 9.*

mitte me, quocunque & quomodocunque volueris; paratus enim sum ad omnia, quæ mihi iniungere dignaberis.

II. Part.

B

P R A E-

PR A E D I C T O R V M
C O N C L V S I O .

EX dictis in hac Meditatione colligere licet, quo spiritu sequentes aggressuri sumus. conandum est enim singulis, iuxta vitarationem, ad quam quisq; vocatus est, ipsum Christum Dominum, quam possit perfectissime, imitari. Si in statu est continentia, aut sacerdotij, omnes eius obligationes integrè praestando: si in coniugali, cor suum ab inordinatis affectibus rerum, quas possidet, exeundo, iuxta illud

k1. Cor. 7
29. *Apostoli: k Qui habent uxores, tanquam non habentes sint: & qui emunt tanquam non possidentes, & qui vtuntur hoc mundo, tanquam non vtantur. Sua denique bona omnia ita dissipantes, ne, propter illa, Christum amittant, aut eius amorem seruitiumq; relaxent. Qui autem adhuc nulli sunt vitæ generi adstricti; cupiunt verò illud eligere, quod ad propriam salutem & perfectionem consequendam, sit illis apertissimum: scopum illum sibi profigant, vt, quid Christus in ipsis loquatur, diligenter obseruent; quò in eo perfectionis gradu illum imitentur, ad quem se ab ipso moueri sentient. ad quod multum conferent Meditationes sexta, septima, & octaua tertia Partis.*

MEDL